Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

KÜÇÜK Ayşegül

Yelkenli Kullanıyor

YAZAN: GILBERT DELAHAYE / RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

MARSIK KİTAP
casterman

YAZAN: GILBERT DELAHAYE
RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

KÜÇÜK Ayşegül

Yelkenli Kullanıyor

MARSIK KİTAP
casterman

Ayşegül arkadaşı Pelin'e mektup yazıyordu:
"Ben 'Martılar Okulu'ndayım. Yelkenli kullanmayı öğreniyoruz. Günlük programımız şöyle: Sabah, jimnastik, teori ve uygulama dersi. Öğleden sonra, tekneyle açılma ya da alıştırmalar. Erken yatıyoruz çünkü çok erken kalkmak gerekiyor. 'Martılar Okulu'nda hiç canımız sıkılmıyor!
Köpeğim Pantufla'yı yanımda getirdim. Başlangıçta onu istememişlerdi. Ama öğretmenimiz çok iyi biri. Onu kapıya koymalarını istemedi. Bir defalık kabul edebileceklerini söyledi. Gece olunca Pantufla garajda uyuyor. Ona bir örtü verdik."

"Dün, rüzgâr ve güneş vardı. Yelken için harika bir gündü. Bütün tekneler açıldı. Görülmeye değerdi!"
Yelkenli okulunda çok kalabalığız: Oğlanlar ve epeyce kız var. Ben 'Yengeçler' takımındanım. Küçük, ahşap kulübelerde oturuyoruz. Olağanüstü bir şey!
Mektubumu bitiriyorum. Derse gitme zamanı geldi."

Öğretmenlerinin adı Tunç idi. 'Yengeçler' sınıfında yelken ve tekne idaresi hakkında başlangıçta gerekecek olan temel bilgileri anlatıyordu.

"Motordan başlayalım!"

Oğlanlar gülüyordu. Tunç Öğretmen tahtaya şunları yazdı: "Motor, yelkenlidir."

"Yelkeni ne yürütür?" diye sordu Pantufla.

"Rüzgâr tabii ki!" diye yanıtladı Ayşegül, "Rüzgâr dört ana yönden eser: Kuzey, güney, doğu ve batı."

"Çok iyi, Ayşegül," dedi Tunç Öğretmen, "Ama rüzgârdan ve yelkenden faydalanmak o kadar da basit değildir. Yelkenli kullanmayı, bisiklet gibi bir günde öğrenemezsiniz. Kullanmaya başlamadan önce, teknenizi her yönüyle tanımanız şarttır."

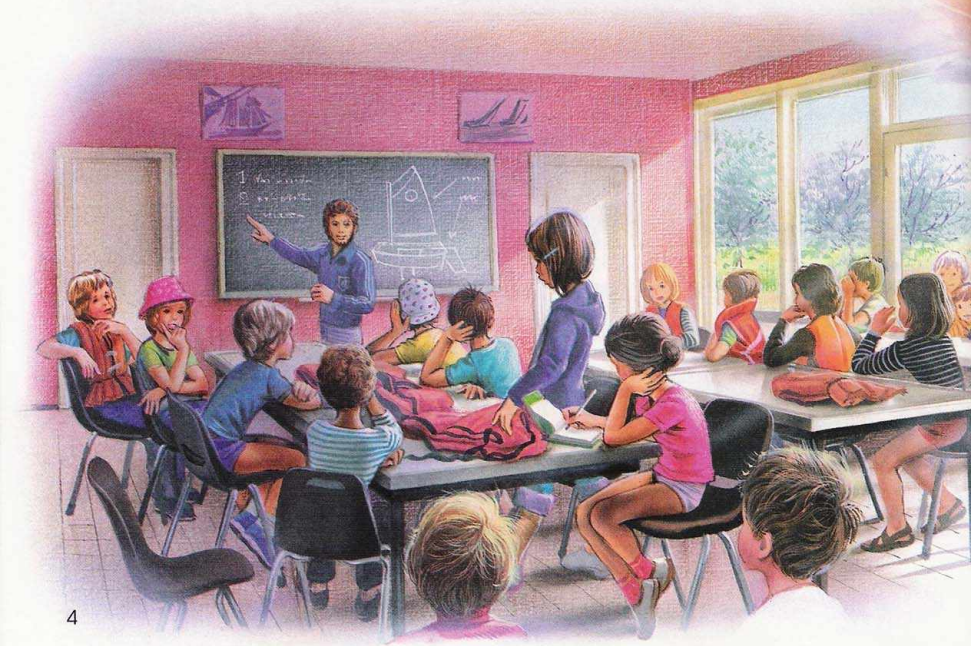

"Kim bana yelkenlinin ne olduğu söyler?"
"Direği ve yelkeni olan bir tekne."
"Tamam, Ayşegül... Ama dahası da var!"
"Şey, tahtalar, makaralar, halatlar da var..."
"Bu saydıklarının hepsine ne ad verildiğini bilmelisiniz. Biz buna dümen aksamı diyoruz. Teknenin kontrollü gitmesini sağlar. Yelkenliyi bir dümen koluyla yönlendiririz. Bu kol, dümen yelpazesi denen kısma komuta eder."
Pantufla çok zaman harcadıklarını düşünmeye başlamıştı:
"Suyun üstünde biraz gezsek mi?.."

Tekne yalpalarken üstünde düşmeden dengede durabilmek, alışkanlık meselesiydi.

Tunç Öğretmen bir alıştırma önerdi: Bakalım, rakibinin dengesini kim bozacak?

'Yengeçler' takımı, 'Albatros'larla boy ölçüşecekti.

Ayşegül'in işi zordu. Yeterince antrenmana girmemişti.

Yanlış bir hareket yaparsa, yuvarlanıverirdi.

"Sıkı dur, Ayşegül, sıkı dur!.."

İşte sırtüstü düştü. Ne dalış ama!.. Yine de aferin!

Çok cesurmuş.

Aman dikkat, can yeleği giymeden asla denize açılmamalı!

İyi bir denizci ertesi gün havanın nasıl olacağı, rüzgârın yönü ve hızı gibi konularda bilgi edinir. Hava durumunu öğrenir. Gökyüzü, deniz, tekneler kaprisli arkadaşlardır. Hava bozarsa çıkabilecek sürprizlere karşı hazırlıklı olmalı! Tedbirli olun! Bazen de yanlış bir manevra yaparsınız. Bu sandığınızdan daha sık başa gelebilen bir kazadır!
Bir dalga ya da ani çıkan rüzgâr yelkenliyi devirebilir...

"İmdat! Yardım edin!" diye bağırdı, Pantufla.
'Martılar Okulu'nda ters dönen bir yelkenlinin nasıl tekrar doğrultacağı öğretilirdi:
"Tekneye tırman, Ayşegül," diye bağırdı Tunç Öğretmen, "Gövdenin üstüne ata biner gibi otur. Böylece tekrar dengeyi sağlarsın."

"Korsancılık oyununu bilir misiniz?"
"Kocaman kılıçlar olacak mı... ve köpekbalıkları?" diye sordu Ayşegül, biraz endişeyle.
"Hayır canım, bakın şimdi," diye açıkladı Tunç Öğretmen, "Her korsan kendi teknesini sürecek. Adada bir define saklı. Oradaki bir muhafız saldırganların karaya çıkmasını önleyecek. Defineyi ilk bulanı Pazar günü kendi dümenli gemimle gezdireceğim... Herkes anladı mı? İleri!"
Ama su üstünde ilerlemek için kürek çekmek yeterli olmuyordu. Kollar ve bacaklarla da tekneye yön vermek gerekliydi, yoksa... Teknenin biri alabora oldu. Bir başkası yana doğru döndü. İlker, Ayşegül'e çarptı. Ne kargaşaydı!

Defineyi bulan Ayşegül oldu. Dümenli gemiyle gezmeye hakkı var. Ama o gün 'optimist'lerin açılma günü.

"Optimist nedir?"

"Yalnızca bir yelkeni ve bir dümeni olan, tek kişilik yelkenli. Seyri öğrenmek için çok uygundur."

Herkes teknesiyle ilgileniyordu. Direkler dikildi, yelkenler takıldı. Pantufla her yöne koşturuyordu:

"Ne güzel! Denize açılıyoruz. Acele edelim!.."

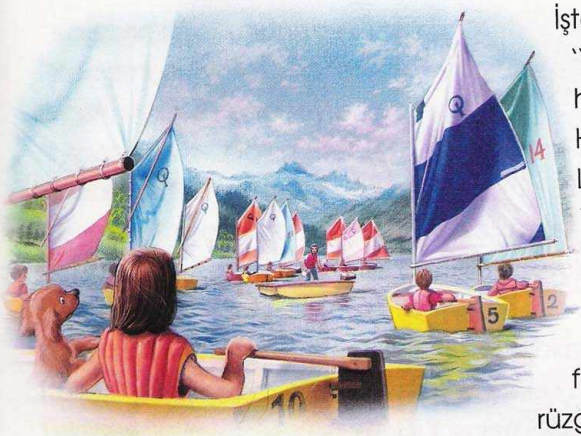

İşte yola çıktılar! 'Yengeçler' seyir halindeydi: Ayşegül, Hasan, İlker, Ceyda, Nur, Levent... ve öteki herkes. Tek sıra halinde dizilmiş, ördekler gibi ilerliyorlardı. Beraber ilerlemek kolay değildi! Çınar, İlker'e fazla yaklaştı. Ayşegül rüzgârı yandan aldı.

Tunç Öğretmen yapılacak manevrayı ilan etti:
"Öteki yana döneceğiz... Hazır mısınız?.."
Ayşegül dümen kolunu tutuyor ve yelkeni gözlüyordu.
Talimatları beklemekteydi. Pantufla'nın soluğu kesilmişti.
Bu tam anlamıyla bir maceraydı!
Akşam olunca bütün optimistler yelken okuluna geri döndü.

Yine güzel bir gün sona ermişti. Güneş batarken suyun üzerine yansıyordu. Rüzgâr yatıştı. Hiç esinti yoktu.
Şurada burada dalgaların üstünde güçlükle dengesini bulan bir yelkenli görülüyordu.
Bir martı geçti.
Gece oluyordu.
Yemekhanede 'Yengeçler' neşeliydi. Gevezelik ediyorlardı. O gün olanlar hakkında yorum yapıyorlardı:

"Öğretmenimiz çok cana yakın!"
"Onu iyi tanıyorum, geçen yıl da o geliyordu.
"Fazla sert değil. Uzun uzun anlatıyor. Onun sayesinde her şey basit gibi görünüyor. Ben ona hayranım!"
"Ona her şeyi sorabilirsin."

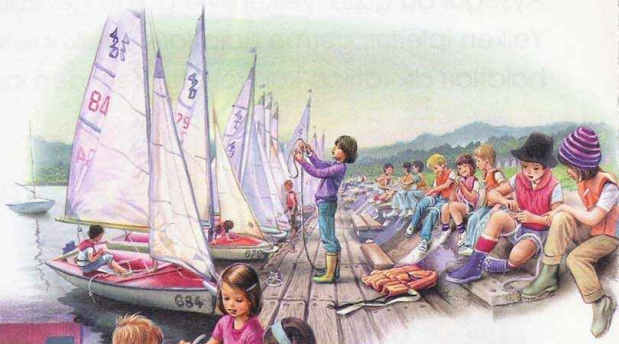

Tunç Öğretmen önemli biriydi! Şimdiye kadar tekneyle birçok yere gitmişti.
"Şişme botunu gördün mü? Onunla her yere gidebiliyor. Bir güçlükle karşılaşırsan, hemen gelir."
"Sence dümenli gemisine binebilecek miyim?"
"Elbette! Tunç Öğretmen sözünü tutar."
Ertesi gün, bütün çocuklar iskelede buluştu:
"Sen yüzme biliyor musun?"
"Elbette! Neden?"
"Çünkü suya düşersen, her zaman seni çıkaracak biri olmayabilir."
"Haklısın, Levent. Herkes yüzme öğrenmeli."
"Bugün ne öğreneceğimizi biliyor musun, Ayşegül?"
"Düğüm atacağız."
"Ya, sahi mi?.."
"Ama bu düğümler çok önemli! Bazıları son derece zor. Örneğin, bu! Görüyorsun..."

Büyük gün geldi. Tunç Öğretmen Ayşegül'ü dümenli gemisine bindirecekti: Büyük bir yelkeni olan gerçek bir gemiydi bu. Ayşegül bu güzel yelkenliyle gölde gezebileceği için çok şanslı! Yelken iplerini, germe halatlarını, yelkenlerin alt köşelerine bağlı halatları dikkatlice kontrol etti. Yerinden kurtulmasın da!..

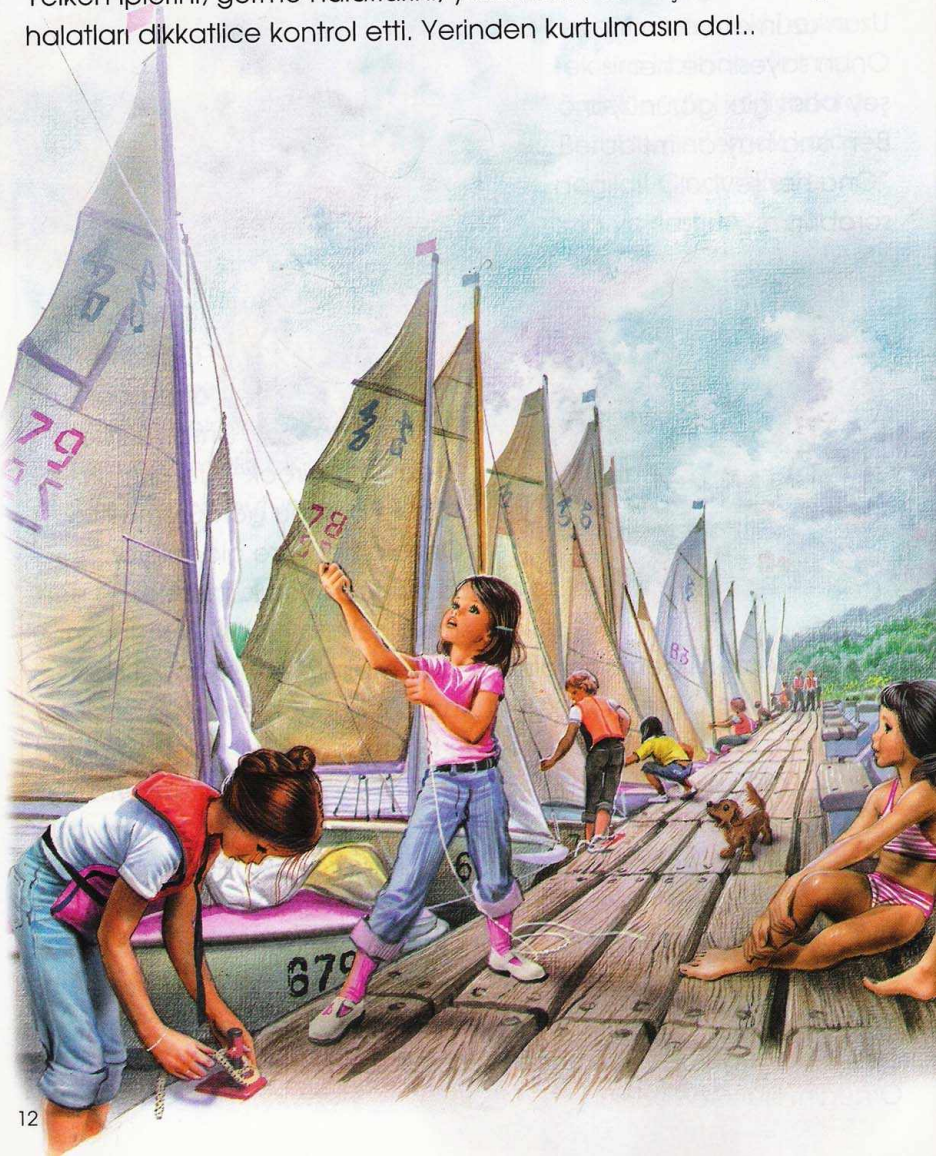

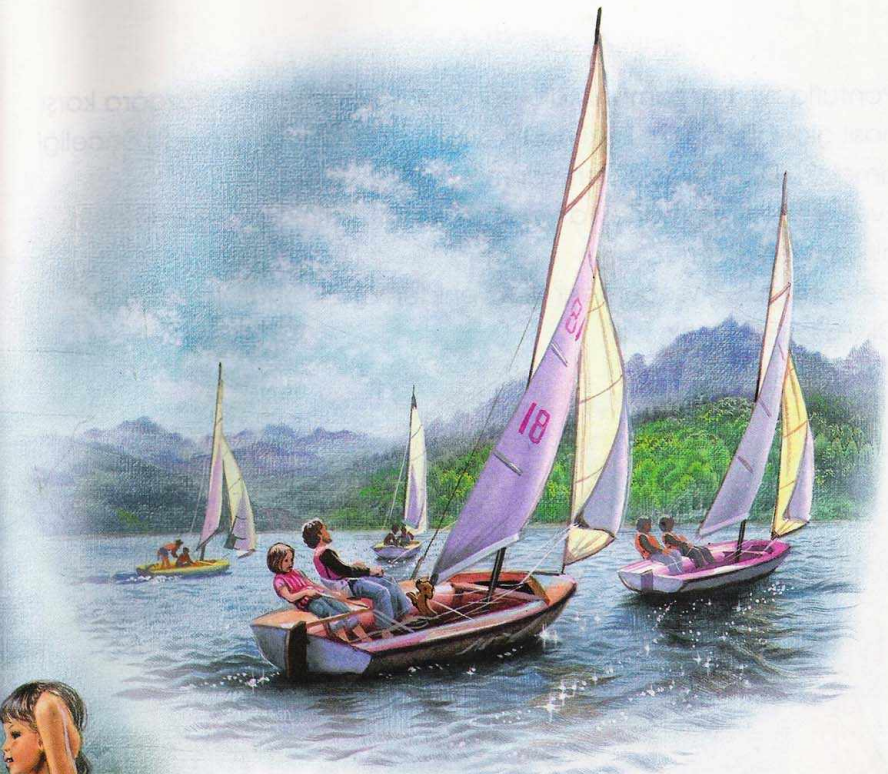

Yelkenli bütün hızıyla ilerliyordu. Üzerinde Ayşegül, öğretmeni ve Pantufla vardı. Baş bodoslamasının altında sular fokurduyordu. Rüzgâr yelkenleri şişiriyor ve halatların arasından ıslık çalıyordu.

Nereden isterse oradan, ne zaman isterse o zaman esiyordu rüzgâr. Denizciler yelkenleri idare etmeye çalışıyorlardı.

Ama bu büyük beceri istiyordu.

"Dümen kolunu sola kır, Ayşegül..."

"Eyvah! Alabora olacağız!"

"Hadi canım! Her şey yolunda gidecek. Yelkenle ben ilgilenirim."

Pantufla'nın her zamanki gibi soracak soruları vardı: "Rüzgâra karşı nasıl gidebiliyoruz?.. Peki nasıl yarım tur dönülüyor?.. Geçiş önceliği kimde?.. Durmak için fren var mı?.."

Evet, yelkenliyle manevra yapmak karmaşıktır. Başarabilmek için birkaç ders yetmez.

Gelecek yaz, Ayşegül kesinlikle yeniden arkadaşlarıyla 'Martılar Okulu'na gelecek.

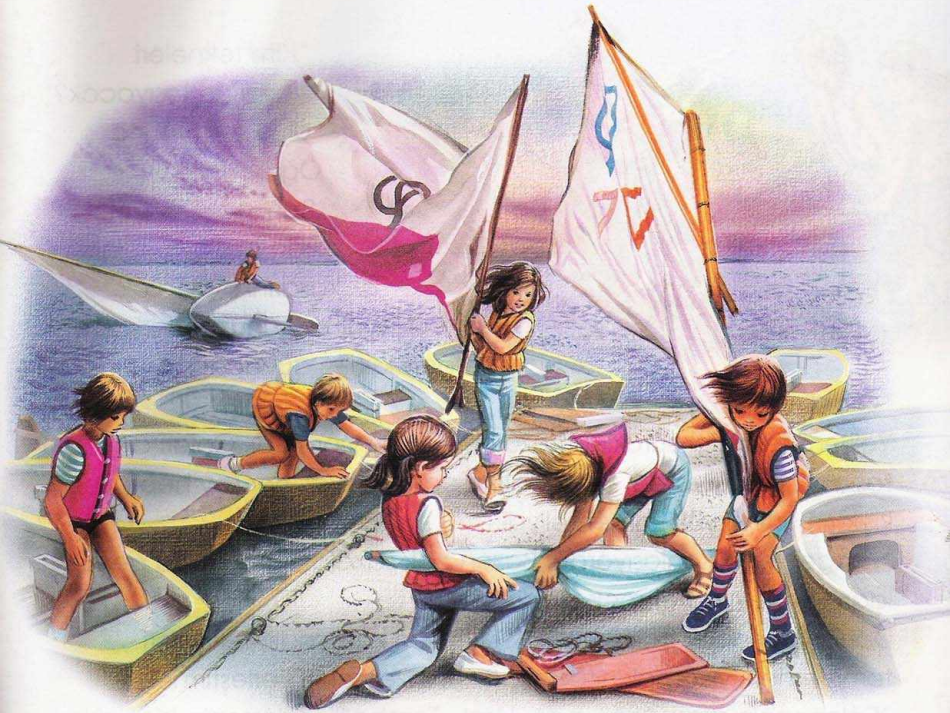

Yaz tatili bitti! Çok geçmeden arkadaşların birbirlerinden ayrılmaları gerekecek.
Gökyüzü kızardı! Yarın fırtına çıkacak. Direkleri ve yelkenleri hızla topladılar.
Birbirlerine projelerini anlattılar.
"İleride, denizci olduğumda, dünyanın öbür ucuna kadar gideceğim. Bir sürü anı getireceğim: Denizkabukları, inci kolyeler, papağan tüyleri, egzotik balıklar."
"Benim bir yarış teknem olacak: Kırmızı ve mavi renkli, her yeri de yelkenlerle kaplı olacak. Balon gibi şişmiş, kocaman bir tanesini ön tarafta açacağım... Yelkenlimin adı, 'Kayan Yıldız' olacak."

"Kim tekneleri yerlerine taşıyacak?" diye sordu Tunç Öğretmen.

"Ben, çok isterim!"

"Ben de, dedi Çınar kollarını sıvayarak.

"Geliyor musunuz, kızlar? Size de gereksinim duyacağız."

"Gidelim..."

Yelkenli tekneler sürüklenmezdi; bu onları yıpratırdı. Onları dikkatle taşımak gerekiyordu. Bu bir takım çalışmasıydı, her şey hep aynı kişilerin sırtına yüklenmemeliydi.

'Yengeçler' iyi anlaşıyordu. Bazen çok şakalaşırlardı. Ama gemi idare etmeyi öğrenmek ciddi bir işti!

Daha yapılacak çok iş vardı: Yelkenleri katlamak, tekneleri temizlemek, yıkamak, fırçalamak, malzemeleri yerleştirmek.

"Eğlencenin sırası değil, çocuklar!.. Tembellik ederseniz, işleri asla bitiremeyiz."

Ayşegül, Levent, Ceyda... bütün ekip işbaşındaydı. Çabuk çabuk çalışıyor, bir yandan da gülüyorlardı.

'Martılar Okulu'nda kollarını kavuşturup oturan gerçek dost sayılmazdı. Neyse ki 'Yengeçler' böyle değildi!

Bu çok iyiydi. Gelecek yıl, arkadaşları malzemeleri iyi durumda bulacaktı.

Öğretmenleri memnundu...

Aferin, 'Yengeçler'!

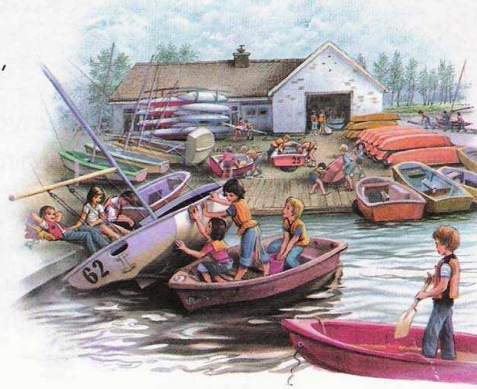

Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

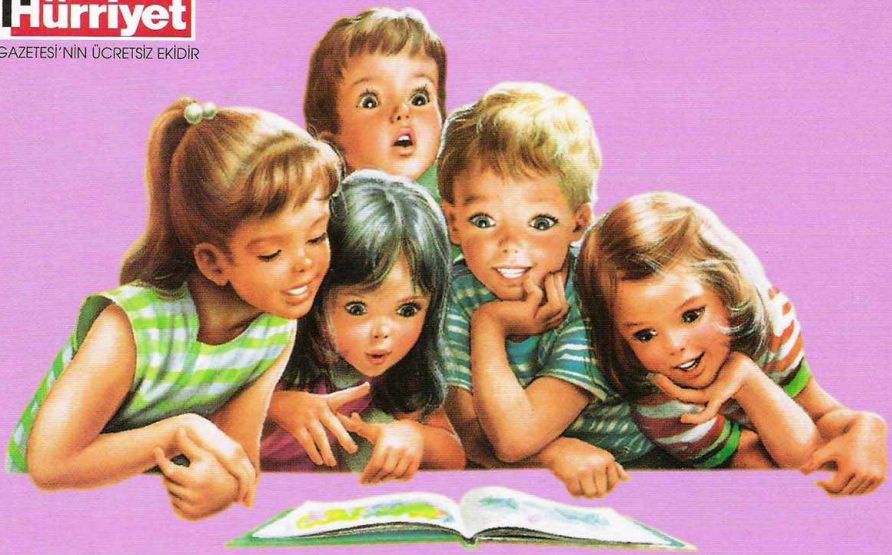

"Küçük Ayşegül" serisi, dünyada çocukların en çok sevdiği kitaplar arasında birinci sırada yer alıyor. Dünya çocuk yazınında bir örneği daha olmayan çizer Marcel Marlier'nin usta işi fırçasından ve kaleminden, Gilbert Delahaye'ın öykülerinden yaratılan bu kitaplar yıllardır dünyanın en başarılı, en özgün eserleri arasındaki yerini koruyor.

"Küçük Ayşegül"ler çocukların dünyada kardeşliği, dostluğu; insan, hayvan, doğa sevgisini, çevre bilincini ve insan ilişkilerini geliştiren, onların sorumluluk duygusu içinde büyümelerine yardımcı olan öyküler olarak elden ele geziyor.

Bir "Küçük Ayşegül" kitabını belki de en az beş çocuk okuyor. Yıllarca kitaplıklarda saklanan, çocukluk günlerimizin en güzel anıları olarak bir sonraki kuşaklara aktarılan bu kitaplar hiçbir zaman güncelliğini yitirmiyor.

"Küçük Ayşegül" dizisi, okumayı sevdiren ve geliştiren kitapların başında geliyor...

Marsık Yayıncılık'ın, bu önemli dizisini, Hürriyet Gazetesi olarak çocuklarımıza sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

MARSIK KİTAP

casterman

© Editions Casterman, Belçika
© Marsık Yayıncılık